

Klima- og Energiminister Martin Lidegaard
Miljøminister Ida Auken
Skatteminister Thor Möger Pedersen
Finansminister Bjarne Corydon
Økonomi- og Indenrigsminister Margrethe Vestager

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Finansudvalget
Klima-, Energi- og Bygningsudvalget
Miljøudvalget
Skatteudvalget

Danmarks beståen forudsætter balance

Et flertal af danske energiforbrugere er enige i ønsket om en omlægning af el- og varmeproduktion fra fossile brændstoffer til frembringelse af energi fra ”grønne” vedvarende energikilder.

Men det skal ske alene med sandfærdige og reelle oplysninger til landets producenter og forbrugere. Intet land eller samfund kan i længden bestå, hvis der mangler reel viden og rimelig balance mellem produktions-, salgs- og forbrugerpriser uanset emnernes beskaffenhed.

I Danmark har man især i årene efter Skattereform 1994 betalt overpriser/tilskud til el produceret på vindmøller, natur-, biogasanlæg eller andre såkaldte vedvarende energier med beløb, der er mange gange højere end produktions- og salgspris berettiger til.
Et sådant system vil altid på ét eller andet tidspunkt ende i kollaps.

Det statsejede Dong har klart bevist, hvilken priser energi fra danske havmølleparker kan få godkendt. Selskabet har fået politisk godkendelse til opførelse af 400 MW havmøllepark ved Anholt til en beregnet pris på 10 mia. kr., hvilket betragtes som værende 60 % over markedsprisen.

Dermed kan el derfra sælges til en favorabel og garanteret pris på 105,1 øre / kWh

Er markedsprisen f.eks. kun 2 øre/kWh, må danske el-forbrugere betale forskellen mellem de 105,1 og 2 øre/kWh plus transportomkostninger på ca. 15 øre/kWh for transport af el-mængden fra produktion til forbruger.

Det er vel svært at forestille sig, at nogen vil finansiere vindmøllebyggeri til priser, der er lavere end dem, Dong kunne få for produktionen fra Anholt.

Ligeegyldigt om det bliver det danske Dong, det tyske E.on, det svenske Vattenfall eller helt andet selskab, der får tilladelse til bygning af de ønskede møller på Krigers Flak, i Aarhus Bugt eller andre steder, vil de uden mindste tvivl forlange samme garanterede pris og fortjeneste for investering, som Dong har formået at opnå ved Anholt.

Den 6. oktober 2011 sagde Klima- og Energiminister Martin Lidegaard i en tidlig radioudsendelse, at den politisk ønskede omlægning fra fossile brændsler til 50% vind el-energi kun vil koste el-forbrugerne 75 kr. pr. måned.

Et beløb han åbenbart mener, at el-forbrugerne er villige til at betale for at få ”grøn” el i kontakten.

Men de får heller ikke forelagt den frygt for et ustabil net med store risici for ”black out”, som erfarne eksperter nærer.

Frie Elforbrugere mener, at den nævnte prisforøgelse på 75 kr pr. måned bliver mange gange højere. For landets rundt regnede 3 mio. el-forbrugere bliver de 75 kr. pr. måned samlet årligt til 2,7 mia. kr.

Alene tilskuddet til havmølleparken Anholt kommer til at koste el-forbrugerne ca. 1,1 mia. kr. årligt. Foruden opstilling af de 400 MW ved Anholt er der planer om opstilling af yderligere 1.600 MW havmølleparker inden 2020. I alt 2.000 MW

De 1,1 mia. kr. for Anholt projektet skal altså ganges med 5, hvilket vil koste el-forbrugerne 5,5 mia. kr.

På land ønskes opsat 1.000 MW vindmøller ud over de nuværende ca. 3.800 MW.

Sammenlagt giver det en vindmøllekapacitet på rundt regnet 6.800 MW.

Ifølge Energistyrelsens stamdata for de nuværende 4971 vindmøller producerede de i 2010 med virkningsgrader mellem 46,7 % for de bedste havmølleparker og omkring 1 % for dårligste landmøller.

Af forskellige tekniske årsager producerede 62 af møllerne slet ikke.

Den gennemsnitlige virkningsgrad i 2010 var 21 %.

I den forløbne del af 2011 er virkningsgraden 27 %.

Med en så ringe virkningsgrad kan man jo godt forstå, at der skal massive tilskud til for at gøre dem rentable for ejerne, men rentable for samfundet bliver de aldrig.

Der er åbenbart forventning om, at de kommende kæmpestore vindmøller, som vil rotere sine lange vinger i op til 300 meters højde, kan udnytte deres produktionseffekt med ca. 45 %.
 Man kan derved nå de ønskede 50 % af landets el-forbrug med el fra vindmøller, selv efter at en del af de nuværende udfases.

Med en markedspris på 40 øre/kWh vil de ønskede havvindmøller årligt koste el-forbrugerne 5,1 mia. kr.

I samme periode vil man have opsat 1.060 MW vindmøller på land, som med de nugældende støtteordninger årligt vil forbrugerne koste 1,1 mia. kr.

Desuden forventes store mængder el købt og betalt med høj pris i perioder med el-overløb må sælges til lav, nul eller negativ pris, hvilket vurderes til at koste 2 mia. kr.

For at få transporteret overskudsproduktion under gode vindforhold kræves store udbygninger af el nettets forbindelser i Danmark og til vore nabolande, hvilket vurderes til 5 mia. kr.

I takt med udfasning af el-produktion fra fossile brændstoffer til VE-produkter skal alternative produktionslinier for fremstilling af el-energi ny- eller ombygges.
 Omkostninger dertil og øget tilskud til el fra biogas og andre VE-producenter samt frygtede udgiftsforøgelse må forventes at blive på sammenlagt mindst 5 mia. kr. årligt.

Dertil kommer naturligvis belægning med moms oveni.

El-forbrugerne kan derfor forvente at få en årlig ekstraregning på ca. 21,6 mia. kr.

Det giver ikke ministerens regningsforøgelse pr. måned på kun 75 kr. men 600 kr.
 Det kan ikke engang nøjes med pr. uge, men nok nærmest hver tredje eller femte dag.
 Så ministerens 75 kr batter som en vis mand et vist sted.

Følgende tabel viser udregningerne.

	Installeret effekt MW	Virkningsgrad %	Timer / år h	Produktion TWh	Markedspris kr / kWh	Tilskud kr / kWh	Omkostninger milliarder kr	Forbrugerens Udgifter	
								pr. År kr	pr. Måned kr
Havmølleparker	2.000	45	8760	7,884	0,400	0,651	5,13		
Landmøller	1.060	45	8760	4,179	0,400	0,273	1,14		
Tab ved salg/køb							1,0		
Ny- og ombygning							5,0		
Øget tilskud til VE							5,0		
I alt							17,3		
Moms							4,3		
Total							21,6	7.197	600

Energi fra vindmøller kan aldrig blive andet end supplement til styrbar el-produktion.
 I hvert fald ikke så længe forbrugerne vil have el til hver en tid og i ønskede mængder.

Erfaringer har vist, at udgiftsforøgelse pålagt erhvervsområdet, handel og service sektoren eller offentlige institutioner har tilbøjelighed til at blive pålagt husholdningernes regninger direkte eller via øget prisniveau.

Forbrugere med brede skuldre og årlige indtægter i halve eller hele millioner kr. kan måske nok bære øgede el-priser.
 Det bliver langt mere belastende for dem med smalle skuldre og langt lavere indtægter.

Frie Elforbrugere vil gerne vide om ovenstående udlægninger er rimeligt retvisende.
 I modsat fald vil vi gerne have de politisk korrekte konsekvensberegninger, som formentligt forefindes.

Med venlig hilsen
 Frie Elforbrugere

24.11.2011 v / formand
 H.C.Schjerning
 Kærparken 1, 9800 Hjørring
 98 92 93 50
 mail: schjerning@stofanet.dk

v / næstformand
 Niels Gundersen
 Sallingvej 47, 9500 Hobro
 98 52 01 60
 mail: ng@kristiankroyer.dk